

Sygn. akt VI Ga 220/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy
w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Barbara Frankowska**

Sędziowie **SO Anna Walus – Rząsa**

SO Beata Hass - Kloc

Protokolant: asyst. sędz. G. K.

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **Centrali (...) S.A. w W.**

przeciwko **Szpitalowi Wojewódzkiemu nr (...) im. Św. J. w R.,**

na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 27 maja 2014 r.,
sygn. akt KIO 914/14

na podstawie § 55 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia
23 lutego 2007 r. regulamin urzędowania sądów powszechnych

postanawia:

przedstawić akta sprawy Prezesowi Sądu Okręgowego w Rzeszowie celem wskazania Wydziału właściwego do rozpoznania niniejszej sprawy.

UZASADNIENIE

W dniu 27 maja 2014 r. (k. 193-200) Krajowa Izba Odwoławcza, rozpoznając odwołanie wniesione do Prezesa (...) przez wykonawcę Centralę (...) S.A. w W. w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Szpital Wojewódzki nr (...) im. Św. J. K.

w R. wydała wyrok, sygn. akt KIO 914/14, na mocy którego oddaliła odwołanie i obciążyła kosztami tego postępowania wykonawcę.

Pismem z dnia 17 czerwca 2014 r. Centrala (...) S.A. złożyła skargę na w/w wyrok (...) (k. 203-232). Powyższą skargę pismem z dnia 25 czerwca 2014 r. Prezes Krajowej Izby Odwoławczej przesłał do Sądu Okręgowego w Rzeszowie celem jej rozpoznania (k. 472).

Zarządzeniem Przewodniczącego Sądu Okręgowego w Rzeszowie

V Wydziału Cywilnego Odwoławczego z dnia 1 lipca 2014 r. sprawę przekazano Wydziałowi VI Gospodarczego tut. Sądu argumentując, że sprawa dotyczy sporu pomiędzy przedsiębiorcami i ma status sprawy gospodarczej (k. 473).

Na wstępie należy wskazać, że stosownie do treści art. 198b ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 907, z późn. zm.) Sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd okręgowy (właściwość rzeczowa) właściwy dla siedziby albo miejsca zamieszkania zamawiającego (właściwość miejscowa).

Sprawa ze skargi na orzeczenie zespołu arbitrów może należeć do właściwości zarówno wydziałów cywilnych, jak i gospodarczych sądów okręgowych w zależności od występowania w konkretnym przypadku elementów pozwalających uznać ją za sprawę gospodarczą (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CZP 123/05, LEX nr 177303).

W ocenie Sądu Okręgowego w Rzeszowie VI Wydziału Gospodarczego przedmiotowa sprawa nie spełnia wymogów dla sprawy gospodarczej określonych art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz.U. z 1989 r., nr 33, poz. 175, z późn. zm.).

Przy wykładni art. 2 ust. 1 (w związku z art. 1) w/w ustawy trzeba mieć na uwadze, po pierwsze, że jest to przepis wyłączający z kompetencji jednostek organizacyjnych sądów powszechnych, powołanych do rozpoznawania spraw cywilnych, pewną kategorię tych spraw (sprawy gospodarcze), i w tym sensie jest to przepis szczególny, a jako taki nie może podlegać wykładni rozszerzającej. Po drugie, należy pamiętać, że chodzi tu o przepis „formalny”, z natury swej zbliżony do przepisów o właściwości sądów (por. w szczególności art. 15 i nast. k.p.c.) i pełniący podobną funkcję, a więc podlegający takim samym regułom interpretacyjnym, jakim podlegają przepisy dotyczące właściwości sądów. Z wymienionych względów, dokonując wykładni art. 2 ust. 1 ustawy, należy przede wszystkim oprzeć się na ścisłej wykładni tego przepisu, co zapewnia wykładnia werbalna. Wynika zaś z niej, że omawiany przepis dotyczy spraw „ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej”. Dla uzasadnionej względami normatywnymi oceny, iż niniejsza sprawa jest sprawą gospodarczą występującą w niej strony po pierwsze powinny być w zakresie całego roszczenia (przedmiotu sporu) objętego skargą przedsiębiorcami, po drugie roszczenie winno zawierać się w zakresie prowadzonej przez nie działalności gospodarczej.

Powyższych kryteriów nie spełnia zamawiający, tj. Szpital Wojewódzki nr (...) im. J. w R.. Brak jest bowiem w realiach niniejszej sprawy podstaw dla przypisania mu przymiotu przedsiębiorcy, jak również uznania, że przedmiot skargi znajduje się w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Przymiot przedsiębiorcy pozwanego wykluczyła bowiem ustawa o działalności leczniczej (tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 217), która wprowadziła określenie podmiotu leczniczego **niebędącego przedsiębiorcą**, wskazując w art. 4 ust. 1 pkt. 2), iż tym podmiotem, a więc podmiotem nie będącym przedsiębiorcą, jest samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej,

a przeciwnik skargi - zamawiający jest właśnie takim samodzielnym publicznym zakładem opieki zdrowotnej. Wobec powyższego sam ustawodawca wprost wykluczył, i to w ustawie podstawowej, dla tegoż zakresu, utożsamienie samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej z przedsiębiorcą, co zresztą znajduje pełne odzwierciedlenie w rzeczywistym stanie rzeczy, zważywszy na cel działalności i sposób jej finansowania. Zamawiający – przeciwnik skargi nie jest zresztą w ogóle wpisany do Rejestru Przedsiębiorców KRS, a jedynie w Rejestrze stowarzyszeń, innych organizacji społecznych

i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych zakładów opieki zdrowotnej. Poza tym przedmiotowa skarga dotyczy postępowania o udzielenie zamówienia prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego na realizację zadania: „Zakup i dostawa leków stosowanych w programach lekowych” wszczętego przez Wojewódzki Szpital nr (...) im. św. J. K. w R.

w ramach wykonywania świadczeń medycznych.

W świetle powyższego nie sposób podzielić stanowiska, że niniejsza sprawa ma charakter sprawy gospodarczej. Dlatego też Sąd Okręgowy Sąd Gospodarczy, na podstawie § 55 ust. 2 rozp. Min. Spr. z dnia 23 lutego 2007 r. regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. z 2014 r., poz. 259), postanowił przedstawić akta sprawy Prezesowi Sądu Okręgowego w Rzeszowie celem wskazania Wydziału właściwego do rozpoznania niniejszej sprawy.